

**Formand Roberta Metsolas bemærkninger på det uformelle møde
i Det Europæiske Råd
6. oktober, Granada**

Tak og god morgen, allesammen.

Jeg vil i dag gerne fokusere på et par centrale udfordringer, vi står over for, og hvordan Europa-Parlamentet kan hjælpe med at tackle dem.

Migration er fortsat en af Europas mest presserende bekymringer. Ved det ene valg efter det andet rangerer migration fortsat som en af de største bekymringer hos europæiske borgere – og dét i alle medlemsstater. Og alligevel har vi i årevis ikke formået at gøre tilstrækkelige fremskridt til at løse problemet. Vi er nu nået dertil, at vi har en vej frem, der kan bryde dette dødvande. Det forslag, der er på bordet, kan leve op til borgernes forventninger, uden at de drives mod yderfløjene eller ekstremisme. Et forslag, der beskytter vores grænser, og som er retfærdigt over for dem, der har behov for beskyttelse, som er bestemt over for dem, der ikke er berettigede, og som er hårdt over for de kriminelle netværk, der udnytter de mest sårbare. Er det perfekt? Selvfølgelig ikke.

Men vi er tættere på end nogensinde, og med kun et halvt år inden udgangen af vores mandat kan vi nå til enighed om asyl- og migrationspagten inden udgangen af mandatperioden.

Kompromisser er det, der bevæger os fremad. Kompromis er ikke et skældsord.

Europa-Parlamentets tilsagn om at færdiggøre denne pakke er fortsat urokkeligt. Vi kan ikke lade denne debat dominere og polarisere endnu en valgkampagne op til valget til Europa-Parlamentet uden at fremlægge de lovgivningsmæssige værktøjer, der vil tjene til at håndtere den.

Hvor der er politisk vilje, er der en vej. Vi så det i forbindelse med pandemien, og da vi stod sammen mod Ruslands ulovlige invasion af Ukraine. Ligesom vi tager fat på vores klimaudfordringer, gør os uafhængige af russisk energi, fastsætter globale standarder i den digitale sektor og lægger fundamentet for de kommende år.

I de seneste år har vi gjort ting, som mange troede umulige. Vi kan gøre det igen.

Vi samledes på en måde, der har medført, at vores Union er blevet stærkere, mere selvstændig og mere virkningsfuld end nogensinde før.

Verden er i forandring, og vi er nødt til også at tilpasse os og ændres med den. Vi skal fortsat stræbe efter at gøre vores Europa til et sted med lige muligheder, sikkerhed, velstand, værdighed og beskæftigelse – hvor alle kan nå deres fulde potentiale uden forskellige adgangsvilkår.

Det indebærer at finde veje fremad, der har betydning for en ny generation og en ny bølge af europæere og EU-medlemsstater.

Udvidelse er Unionens stærkeste geopolitiske redskab. Og navnlig i dette nye geostrategiske miljø tjener et udvidet EU baseret på klare mål, kriterier og meritter som en investering i fred, sikkerhed, stabilitet og velstand på det europæiske kontinent. Det er en proces, hvis resultat er til gavn for alle involverede.

Det er derfor, Europa-Parlamentet opfordrede til, at Ukraine og Moldova skulle opnå status som EU-kandidatland. Denne status giver disse nationer et klart europæisk perspektiv og tjener som et stærkt incitament til at fremme demokratiske reformer. Et hurtigt blik på de seneste 20 år kan illustrere udvidelsens forandringskraft. Derfor ønsker vi at tage næste skridt inden årets udgang, hvis disse lande er parate.

Nu er vi nødt til at følge op på vores ord med handlinger. Vi skal matche deres ambitioner med vores evne og vilje til at foretage ændringer. Vi er nødt til at indlede en reel diskussion om EU's absorptionskapacitet og interne reformer. Dette skulle være sket for længst. Disse stater vil være parate til at tilslutte sig, og vi skal også være parate. At udsætte beslutningerne gang på gang vil ikke løse noget.

Det vil kræve, at vi alle holder denne diskussion højt på vores dagsorden i den kommende mandatperiode.

Det vil derefter være op til hvert kandidatland fortsat at arbejde hårdt på at opfylde tiltrædelseskriterierne. Og der skal gøres en reel indsats for at løse alle udestående bilaterale tvister.

Hvert kandidatland vil naturligvis skulle følge sin egen kurs. Det går ikke, at vi springer over, hvor gærdet er lavest, så min appel her er, at vi skal være parate. Hvis vi lader alle stå i venteposition, bør vi ikke være overrasket, hvis det tomrum, vi efterlader, bliver udfyldt af en anden.

Udvidelser fører til mere strategisk autonomi, og det samme gælder et budget, der er egnet til formålet.

For så vidt angår det forslag, vi har om vores budgetrevision: Midlerne er ikke ubegrænsede. Pandemien, invasionen af Ukraine, naturkatastrofer og leveomkostningskrisen har været en belastning. Stigende rentesatser har øget vores låneomkostninger for NextGenerationEU. Den kombinerede virkning af alt dette er, at EU's budget er belastet til bristepunktet.

Og vi har pligt til at reagere.

Verden har ændret sig til ukendelighed i de seneste år, og det har vores prioriteter også.

Jeg mener, at vi alle kan være enige om, at vi har brug for flere ressourcer til at håndtere migration og fortsætte med at støtte Ukraine på en langsigtet og bæredygtig kurs.

Vi er også alle enige om hurtigt og effektivt at støtte medlemsstater, der rammes af naturkatastrofer. Når de behøver Europa mest, skal vi være parate.

Og vi er nødt til at sætte handling bag ordene, når det drejer sig om vores konkurrenceevne – dvs. hvordan vi skaber reel og bæredygtig økonomisk vækst, som er nødvendig for at fastholde vores ambitioner.

Vi har været opfindsomme med hensyn til at omfordele allerede eksisterende midler. Men vi er nødt til fremover at sige ligeud, hvad dette betyder. At lade vores låneomkostninger gøre indhug i eller endda helt nedlukke programmer, der gør os konkurrencedygtige, og som vores borgere drager direkte fordel af, såsom Erasmus og Horisont, er ikke noget, som folk ville have let ved at acceptere.

I denne uge var det 33 år siden, at Tyskland og dermed Europa blev genforenet. Det blev i 1990 beskrevet som "intet mindre end et mirakel". Snarere end et mirakel viste det i mine øjne politikken og diplomatiets evne til at finde løsninger. Europa handler om at udforske den politiske vilje til at overvinde tilsyneladende umulige odds og uoverensstemmelser, om at finde veje frem, der kan ændre liv, løse geopolitiske spørgsmål mellem generationerne og ændre historiens forløb.

Uanset om det drejer sig om migration, om den flerårige finansielle ramme eller om udvidelse, har vi brug for en dosis af denne ånd igen.

Europa-Parlamentet er parat. Parat til at høre borgernes synspunkter og give respons på dem. Parat til at spille sin rolle for at involvere EU-borgerne. For det er den eneste måde at sikre på, at vores reformer i sidste ende bliver en succes.